

Foto's op overlijdenskaart en gesproken tekst

“Ik ben er plotseling tussen uitgeknepen. So what? Het was een mooie tijd. Ik heb gedaan wat ik wilde doen. Ik heb in Zieuwent mogen opgroeien, een prachtige jeugd. Ik heb streken kunnen uithalen en enorm genoten. Ik heb gewoond, gewerkt en gehouden van Marijke, één woord, mijn liefde, mijn leven. Onze wandeling door het leven, samen met onze kinderen, met echte vrienden, mijn leven. Ons leven was bruisend, spannend en altijd met toekomst. Houdt dat vast, wandel verder. Er is altijd toekomst. En natuurlijk ben ik er ook niet echt vandoor. Dat zit niet in mij, ik zal altijd zijn, ik zal altijd blijven. Niet dat ik de weg zo goed weet, maar so what, het was een mooie tijd, vergeet dat nooit.”

Dit hadden Fried's laatste woorden kunnen zijn. Fried had tenslotte graag het laatste woord, dat hoorde bij hem. Misschien had hij dit nog willen doorgeven. Wie zal het zeggen? Wij, die van jou houden, voegen daar onze laatste woorden aan toe. Dag Fried, dag vader, dag opa, dag vriend! Wij wandelen nog even verder. Met jou.

Fried, altijd wakker voor de ander. Scherp, rechtvaardig en respectvol. Je had het goed voor met anderen. Eerlijk en oprecht. Een echte goede betrouwbare man, een rots. Natuur, paddenstoelen, bomen, water, de bron. Dat was aan jou wel besteed. Onze liefde ging diep. Dank voor alles wat je me gaf, ik ga je zo erg missen. Toch blijf je door ons leven.

Fried, je was er altijd voor me. Ik kon alles waar ik mee zat in vol vertrouwen bij je kwijt. Wat heb ik veel van je geleerd, ontelbare tips, ideeën en levenswijsheden gaf je me mee. Zoveel had ik nog met je willen delen. Ik ga je vriendschap, sturing, nuance en vooral humor zo missen. In m'n hart ben je altijd bij me, ik zal je missen.

Inspirerend
Bij de tijd houden
Je dingen af blijven vragen
Kwaliteit van leven, genieten van het leven
Expressie
Zijn manier van je te ontmoeten

Fried, je stond met veel bravoure in het leven. We konden niet om je heen. Ons gaf je gevraagd en ongevraagd je zienswijzen. Jij was goed in uitdelen en wilde daarbij per sé onafhankelijk en soeverein in het leven staan. Als we je iets wilden teruggeven stond je ons dat maar mondjesmaat toe. Voor ons was dat dubbel. Enerzijds een rots in de branding die ons richting gaf zonder te oordelen, anderzijds iemand die ons maar moeilijk echte toegang tot zichzelf gaf. Dat was ook niet altijd nodig. Je was door je open en oprechte houding ook goed te lezen. Door goed naar je te kijken en te luisteren wisten we hoe de vlag erbij hing. Je was trots op het leven en leerde ons genieten. Daar zat een tegenstrijdigheid in. Om jezelf en ons te beschermen, was je onnavolgbaar positief en liet je ons niet graag delen in je tegenslagen en onzekerheden. We missen onze grote vader en een warm mens. Onze rots in de branding ben je nog steeds, maar onze wereld is er wel een stukje stiller op geworden. Dank voor wat je ons en onze kinderen hebt meegegeven.

